

УДК 007:304:070

І. К. Дударевич

ТЕЛЕБАЧЕННЯ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ В ЕПОХУ “НОВИХ МЕДІА”: ІНТЕРНЕТ-АСПЕКТ

У статті проаналізовано стан, специфіку та перспективи розвитку сучасних корейських аудіовізуальних ЗМІ у контексті розвитку “новітніх медіа”.

Ключові слова: нові медіа, Інтернет, телебачення, медіасистеми Республіки Корея, “корейська хвиля”.

І. Вступ

ЗМІ дає змогу людям брати участь у заходах і взаємодіяти з громадами на великій відстані. Телебачення, радіо та газети приносять зовнішній світ у наші будинки. Тепер на наших очах швидко розгортається інформаційна революція. Нові медіа, цифрове мовлення та Інтернет знімають усі обмеження. Характер взаємодії між мовником та його аудиторією змінюється. Нові медіа в наш інформаційний вік забезпечують негайну, інформативну, інтерактивну платформу для дискусій і дебатів.

Більшість технологій, описаних у форматі “нових медіа”, є цифровими. Прикладами є Інтернет, веб-сайти, комп’ютерні мультимедіа, ігри, CD-ROM і DVD-диски. Молодих людей приваблює легкий спосіб отримання інформації через інтернет, який надає їм інформацію у будь-який час, у будь-якому місці.

Термін “нові медіа” з’явився в нашому обігу нещодавно. В. Кросбі подає таке тлумачення цього поняття: інтерактивні електронні видання, що комбінують формати подання інформації; різновид цифрових медіа. Наприклад, контентом нових медіа може бути відео, онлайн-радіо, телевізійна трансляція, анімація, звукове оформлення та, власне, текст. Від традиційних нові медіа також вирізняє користувацький контент. Нові медіа є відкритими для взаємодії із читачами та надають їм можливість створювати та модифікувати зміст повідомлень [15]. Російський науковець Я. Засурський виділяє “нові медіа” як аспект “нових можливостей ЗМІ на сучасному етапі розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та Інтернету, а також як традиційні ЗМІ в умовах “інтернетизації” [16].

Зростання цифрових технологій несе нові виклики. Виробництво інформаційних технологій стає більш помітним і важливим у структурі економіки держав. Додаткові можливості, які виникають завдяки інформаційно-комунікаційним технологіям, помітно впливають на соціальний розвиток суспільства. У такій ситуації держави Східної Азії формують нові інформаційні стратегії, які відповідають

сучасним світовим стандартам, однак нерідко містять специфічні підходи й оцінки, характерні для культурно-історичної спадщини і традицій” [10].

Сучасні цифрові технології розмивають поняття національних кордонів. Потрапляючи в Інтернет, користувач однаково легко отримує інформацію з американського, корейського або українського сервера. “Азійська модель телебачення” була досліджена у працях таких авторів, як: М. Бугай [13], А. Ланьков, Лі СінУк [14], Т. Симбірцева [1, с. 50–53]. На жаль, “нові медіа” саме Республіки Корея ще не є достатньо дослідженими в Україні, тож аналіз наукових праць попередників відбувався саме у сфері корейської та англійської літератури. Були проаналізовані праці таких авторів: Сон МінІон [4, с. 355–371], Ю СеКьон [7, с. 475–520], Юн Хеджин [8, с. 305–332], Юн СанУк [9, с. 274–301], Юн КьонВон [5, с. 753–771], Юн ТеДжин [6, с. 306–343], Кан НеВон [6, с. 306–343]. І як результат закономірним: у Республіці Корея став швидкий розвиток Інтернету та активне дифузійне його проникнення у сферу медіа.

II. Постановка завдання

Метою статті є вивчення перспектив розвитку сучасних корейських аудіовізуальних ЗМІ, так званої “корейської хвилі”, у контексті сучасних досліджень особливостей функціонування традиційних ЗМІ в епоху “нових медіа” як особливого напрямку журналістсько-наукової науки.

III. Результати

Культура Південної Кореї унікальна, вона несе в собі характерні риси корейського народу через релігію, різні види мистецтва і традиції. Незважаючи на те, що останнім часом у Кореї набули значного поширення західні традиції, неповторна культура цієї країни продовжує розвиватися як у чистому, так і в модернізованому вигляді. Така тенденція розвитку присутня і в корейському інтернет-середовищі.

Швидкий розвиток інтернет-інфраструктури із зростанням популярності його використання відображається в корейських комунікаційних дослідженнях. Як зауважує Ла До-Сем [1, с. 51], половина корейців живе в

Сеулі або на околицях столиці. У такому мегаполісі вони ізольовані одне від одного. Проживаючи в такому ізольованому середовищі, люди все більше відчувають необхідність спілкування, тож поява Інтернету виступила ідеальним засобом для задоволення цього бажання. Інтернет пропонує інтерактивність і анонімність. Корейці, які протягом довгого часу слідували соціальним нормам і стандартизованій поведінці конфуціанства, проявляють більше індивідуалізму, ніж будь-коли, саме через Інтернет.

Один з найпопулярніших предметів сучасних досліджень комунікацій у Кореї – високорозвинена онлайн-мережа, особливо виробництво новин і коло її читачів.

Економічний розвиток Південної Кореї нерозривно пов'язаний з потужним державним протекціонізмом, що зробило південнокорейський шлях до лібералізації досить довгим.

“Телекомунікаційна галузь завжди відрізнялася національною самодостатністю та відсутністю конкуренції. У той час як провідні країни світу взялися за дерегулювання національних ринків зв'язку, корейська політична еліта проводила численні законотворчі дебати з приводу реформування монополіста “Корея Телеком” (Korea Telecom, KT), унаслідок чого країна почала лібералізацію тільки в 1990-ті рр.

На ринку віддаленого (міжміського) й міжнародного зв'язку з'явилися нові обличчя, найбільшим з яких стала компанія “Даком” (Dacom), відкрито ринок мобільних послуг. У 2002 р. до числа прямих іноземних інвесторів компанії увійшли інвестиційний банк “Меррілл Лінч” (Merrill Lynch), акціонерний фонд “Фіделіті Фандс” (Fidelity funds) і компанія “Майкрософт” (Microsoft)” [11].

Корейський уряд, як і раніше, обмежує конкуренцію в сфері місцевих телефонних послуг і при цьому дає дозвіл на повну конкуренцію в інших секторах, у тому числі й інтернет-послуги, мобільний телефон і кабельне ТБ.

“На початку 2002 р. “Корея Телеком” продовжувала контролювати 96% національного ринку місцевого телефонного зв'язку та обслуговувала понад 50% усіх користувачів Інтернету. У такій ситуації конкуренти “Корея Телеком” змушені вдаватися до активних стратегій: ці компанії прагнуть пропонувати нижчі розцінки, ніж основний національний оператор. Відповідно до чинного законодавства, компанії зв'язку самі встановлюють тарифи на послуги без права контролю цих тарифів з боку Міністерства інформації і комунікацій (крім послуг місцевого зв'язку). Нові телекомунікаційні ринки мобільної телефонії та інтернет-послуг характеризуються гострою конкуренцією. Кількість інтернет-провайдерів зростає з 54 у грудні 1999 р. до 90 в червні 2001 р.” [12].

Завдяки інтенсивному розвитку високих технологій до кінця ХХ ст. сформувалися умови для побудови якісно іншого соціально-економічного устрою, що не потребує великих природних, людських ресурсів і територій. Освоєння нових ненасичених ринків, які не вимагають для свого розвитку великої кількості природних ресурсів, створює гарні можливості для швидкої модернізації економіки.

“Першою державною програмою Кореї у сфері інформаційних технологій стала “Базова національна інформаційна система” (“National Basic Information System” (“NBIS”), яка була розроблена на початку 1980-х рр. і була впроваджена у 1987 р. Програма пов'язувала комп'ютеризацію та розвиток ІТ з економічним зростанням країни. На початку 1990-х рр. програма була переглянута, й у квітні 1994 р. був прийнятий проект “Національна інформаційна супермагістраль” (“National Information SuperHighway”). У програмі намічені найважливіші напрями державного інвестування: комп'ютеризація основних сфер діяльності суспільства, будівництво нових інформаційних та телекомунікаційних мереж і сучасних ліній зв'язку. Програма передбачає створення двох високошвидкісних національних інформаційних мереж. Перша мережа, державна, з'єднує центральні та місцеві органи влади, різні громадські організації, у тому числі школи й бібліотеки. Друга мережа, що створюється для приватного сектора, запропонує інтерактивні мультимедійні служби для компаній і пересічних громадян. У середині 2001 р. 68% домогосподарств мали персональний комп'ютер, з них 11% – більше одного комп'ютера, на початку 2002 р. на 100 жителів припадало 64 мобільних телефони, 24 млн людей із майже 48-мільйонного населення користувалися Інтернетом” [2, с. 328–331].

У 2000 р. 100% шкіл країни були підключені до Інтернету. З 2001 р. інтернет-доступ для всіх шкіл став безкоштовним. У листопаді 2002 р. почав функціонувати інтегрований портал “Корейський електронний уряд” (www.egov.go.kr), який об'єднав два сервіси: інформаційну службу та е-службу “Уряд для громадян” (“G4C”). Портал надає близько 400 інтерактивних послуг для громадян та інформацію по 4 тис. категорій. Відкриття порталу відразу ж вивело Південну Корею в групу світових лідерів в реалізації електронного уряду. Проте корейський уряд працює не тільки над розширенням доступу до інформаційних технологій, але й вирішує складні завдання вдосконалення самих технологій” [3, с. 73–75].

IV. Висновки

З моменту свого створення національний Інтернет зазнав значних змін. Південнокорейські фахівці створюють передові мультиме-

дійні додатки (телебачення, радіо, мультиплікація, музична індустрія та ін.)

На сьогоднішній день всі основні національні телевізійні канали ведуть мовлення в Інтернеті. Паралельно розвиваються нові спеціалізовані телевізійні канали, які ведуть мовлення виключно в Інтернеті. Подібні мультимедійні додатки вимагають надзвичайно високої потужності ліній.

Користуючись послугами звичного українського провайдера, практично неможливо подорожувати корейськими мережами. Прогрес у розвитку інфотехнологій Південної Кореї настільки значний, що порівняння деяких показників інформатизації країни з аналогічними показниками В'єтнаму, Китаю або України не має ніякого сенсу. Доречніше зіставляти корейську статистику з показниками провідних світових економічних держав, тієї ж Японії.

Звичайно, корейський уряд має значний вплив на функціонування медіасистеми. Вищезазначені автори натякають на фундаментальні зміни в корейському медіапросторі, так як медіаструктура в Кореї була заснована на західних моделях і теоріях, зокрема, англо-американська модель вільної преси. Але журналістська практика й наповнення в Кореї далекі від західного раціоналізму. Тому важко застосувати лібералістський підхід до Кореї. Сильна й ефективна політична сила й різні досучасні елементи як і раніше домінують в управлінні засобами масової інформації та практики. Консервативні ідеології, які є продуктом епохи холодної війни, як і раніше домінують у засобах масової інформації Кореї.

Південна Корея зробила феноменальний ривок і стала прецедентом для світового розвитку національних інформаційних інфраструктур. Інтернет є скрізь, він зайняв увесь день корейського громадянина, став невід'ємною частиною життя. Вартість доступу до Інтернету в Південній Кореї, так само як у більшості розвинутих держав, стрімко падає останні п'ять років на тлі зростаючої конкуренції між провайдерами високошвидкісного доступу. Допомога національним мережам з боку держави несе у собі стратегічні економічні цілі. Корейські науковці впевнені, що стрімкий розвиток інтернет-економіки може збільшити конкуренцію і прозорість традиційних медіа. Успішне завершення стратегічної програми "Корейська інформаційна інфраструктура" дало країні змогу досягти великих успіхів у галузі інформаційних технологій.

Якщо говорити про перспективи подальших досліджень, то основні положення, висновки, фактичний матеріал можуть бути використані у подальшій розробці обраної теми, при написанні наукових праць з історії, політики та культури Республіки Корея. Висновки дослідження можуть бути засто-

совані при розробці й реалізації національних програм у галузі екранної культури.

Список використаної літератури

1. Симбирцева Т. М. Корея на перехресті епох / Т. М. Симбирцева. – Москва : Наука, 2000. – С. 50–53.
2. Eunhong L. The Origin and Formation of Korean Thought / Lee Eunhong. – 1998. – P. 328–331.
3. Nahm A. Introduction to Korean History and Culture / A. Nahm. – New York, 1993. – P. 73–75.
4. TaeJin Yoon The Emergence and Development of Cyber-Communities / Y. TaeJin // A Korean Case. – KJJCS. – Special English Edition. – 2001. – P. 355–371.
5. KyongWon Yoon The Making of Neo-Confucian Cyberkids in South Korea / Y. KyongWon. – New Media&Society. – P. 753–771.
6. TaeJin Yoon Exploring Public Journalistic Characteristics in Korean Online Newspapers / Yoon TaeJin, Kang NaeWon // An Analysis of Feature Reports of Joins. com, Internet Hankyoreh, and Ohmynews. – KJJCS, 2002. – P. 306–343.
7. SaeKyung Yu The InterRelationship between Television and Internet / Yu SaeKyung. – P. 475–520.
8. Haejin Yun Online Social Support Community / Yun Haejin. – KJJCS. – P. 305–332.
9. Sun Uk Yun The Study of the Acceptance of the Mobile Internet / Sun Uk Yun. – P. 274–301.
10. Що таке нові медіа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://elekcii.org/ref-lekciji/shcho-take-novi-media.html>.
11. Що таке нові медіа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://telecomskorea.com/tag/lg-dacom>.
12. Розвиток національних інформаційних структур в умовах ринкових реформ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://evartist.narod.ru/text9/10.htm>.
13. Дослідження російсько-корейської міжкультурної комунікації : семінар на тему [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rauk.ru/modules.php?name=Encyclopedia&op=content&tid=192>.
14. Російсько-корейські відносини в кінці XIX – напочатку XX ст. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://knowledge.allbest.ru/history/2c0a65635b2ac69a4d43a88521316d37_0.html.
15. Що таке нові медіа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://rebuilding-media.corante.com/archives/2006/04/27/-what_is_new_media.php.
16. Нові медіа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ru.wikipedia.org/wiki/Новые_медиа.

Стаття надійшла до редакції 15.09.2014

Дударевич И. К. Телевидение Республики Корея в эпоху “новых медиа”: интернет-аспект

В статье анализируются состояние, специфика и перспективы развития современных корейских аудиовизуальных СМИ в контексте развития “новых медиа”.

Ключевые слова: *новые медиа, Интернет, телевидение, медиасистемы Республики Корея, “корейская волна”.*

Dudarevych I. TV of Republic of Korea in the Era of “New Media”: Internet-Aspect

The article analyzes the state and development prospects of the specificity of modern Korean audiovisual media in the context of “new media”.

The growth of digital technologies brings new challenges. Production information technology becomes more prominent and important in the structure of the national economy. Additional features of the on ICT, significantly affect the social and community development.

In this situation, the state of East Asia form a new information strategy that meet modern standards, but often contain specific approaches and assessment specific to the cultural and historical heritage and traditions.

Modern digital technologies blur the concept of national borders. Getting on the Internet, the user is informed equally easy with American, Korean and Ukrainian server. Unfortunately, the “new media” of the Republic of Korea is not yet sufficiently studied in Ukraine, so analysis of the current situation and perspectives of modern Korean broadcast media, the specifics of the so-called “Korean wave” in the context of modern studies of the functioning of traditional media in the era of “new media “relevant to modern journalism.

Key words: *new media, the Internet, television, media system of the Republic of Korea, “korean wave”.*